

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

09-02-2000
namiddag

09-02-2000
après-midi

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 9 februari 2000, 14.15 uur
PLEN 039

BERICHTEN VAN VERHINDERING 5

WETSONTWERPEN EN -VOORSTELLEN 5

- Wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging (226/1 tot 3) 5

algemene bespreking 5

Sprekers : **Arnold Van Aperen**, rapporteur, **Karel Van Hoorebeke**

schorsing 6

hervatting van de algemene bespreking 6

Sprekers : **Karel Van Hoorebeke**, **Trees Pieters**, **Rudy Demotte**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek

bespreking van de artikelen 7

- Wetsontwerp betreffende het ontslag van bepaalde militairen en de verbreking van de dienstneming of wederdienstneming van bepaalde kandidaat-militairen, de vaststelling van de rendementsperiode en het terugvorderen door de Staat van een deel van de door de Staat gedragen kosten voor de vorming en van een gedeelte van de tijdens de vorming genoten wedden (321/1 tot 5) 8

algemene bespreking 8

Sprekers : **Mirella Minne**, rapporteur, **Jan Eeman**, **Jacques Chabot**, **Robert Denis**, **André Flahaut**, minister van Landsverdediging

bespreking van de artikelen 9

- Wetsvoorstel van de heren Hans Bonte en Jan Peeters tot wijziging van de artikelen 42 en 51 van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (289/1 tot 4)

Wetsvoorstel van de heer Alfons Borginon, mevrouw Annemie Van de Casteele en de heer Danny Pieters tot wijziging van artikel 51 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (241/1) 10

algemene bespreking 10

Sprekers : **Jean-Marc Delizée**, rapporteur, **Jean-Pol Poncelet**, voorzitter van de PSC-fractie, **Filip Anthuenis**, **Hans Bonte**, **Pierrette Cahay-André**, **Koen Bultinck**, **Alfons Borginon**, **Rudy Demotte**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek

Sommaire

Mercredi 9 février 2000, 14.15 heures
PLEN 039

EXCUSES 5

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI 5

- Projet de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique (226/1 à 3) 5

discussion générale 5

Orateurs : **Arnold Van Aperen**, rapporteur, **Karel Van Hoorebeke**

suspension 6

reprise de la discussion générale 6

Orateurs : **Karel Van Hoorebeke**, **Trees Pieters**, **Rudy Demotte**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique

discussion des articles 7

- Projet de loi relatif à la démission de certains militaires et à la résiliation de l'engagement ou du rengagement de certains candidats militaires, à la fixation de la période de rendement et à la récupération par l'Etat d'une partie des frais consentis par l'Etat pour la formation et d'une partie des traitements perçus pendant la formation (321/1 à 5) 8

discussion générale 8

Orateurs : **Mirella Minne**, rapporteuse, **Jan Eeman**, **Jacques Chabot**, **Robert Denis**, **André Flahaut**, ministre de la Défense

discussion des articles 9

- Proposition de loi de MM. Hans Bonte et Jan Peeters modifiant les articles 42 et 51 des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939 (289/1 à 4)

Proposition de loi de M. Alfons Borginon, Mme Annemie Van de Casteele et M. Danny Pieters modifiant l'article 51 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés (241/1) 10

discussion générale 10

Orateurs : **Jean-Marc Delizée**, rapporteur, **Jean-Pol Poncelet**, président du groupe PSC, **Filip Anthuenis**, **Hans Bonte**, **Pierrette Cahay-André**, **Koen Bultinck**, **Alfons Borginon**, **Rudy Demotte**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique

bespreking van de artikelen	16	discussion des articles	16
- Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van artikel 53, derde lid, van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (106/1 en 2)	16	- Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant l'article 53, alinéa 3, des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 (106/1 et 2)	16
algemene bespreking	16	discussion générale	16
<i>Sprekers</i> : Pierrette Cahay-André , rapporteur, Geert Bourgeois		<i>Orateurs</i> : Pierrette Cahay-André , rapporteuse, Geert Bourgeois	
bespreking van de artikelen	18	discussion des articles	18
BIJLAGE	21	ANNEXE	21
INTERNE BESLUITEN	21	DÉCISIONS INTERNES	21
INTERPELLATIEVERZOEKEN	21	DEMANDES D'INTERPELLATION	21
INGEKOMEN	21	DEMANDES	21
MEDEDELINGEN	23	COMMUNICATIONS	23
COMMISSIES	23	COMMISSIONS	23
VERSLAGEN	23	RAPPORTS	23
REGERING	24	GOUVERNEMENT	24
VERSLAG	24	RAPPORT	24
ARBITRAGEHOF	24	COUR D'ARBITRAGE	24
ARRESTEN	24	ARRETS	24
REKENHOF	25	COUR DES COMPTES	25
BUDGETTAIRE AANREKENINGEN	25	IMPUTATIONS BUDGETAIRES	25
UITVOERING VAN DE BEGROTING EN REKENINGEN VAN HET COLLEGE VAN DE FEDERALE OMBUDSMANNEN	25	EXECUTION DU BUDGET ET DES COMPTES DU COLLEGE DES MEDIEATEURS FEDERAUX	25
JAARVERSLAG	25	RAPPORT ANNUEL	25
RAADGEVEND COMITE VOOR BIO-ETHIEK	25	COMITE CONSULTATIF DE BIOETHIQUE	25

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 9 FÉVRIER 2000

14.15 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

WOENSDAG 9 FEBRUARI 2000

14.15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.18 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.18 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering
Excusés

José Canon, Pieter De Crem, Hagen Goyvaerts, wegens ziekte / pour raison de santé;

Erik Derycke, Denis D'hondt, Jean-Pol Henry, Jacques Lefevre, Geert Versnick, Interparlementaire Unie / Union interparlementaire;

Daniel Bacquellaine, François-Xavier de Donnée, Luc Gouty, Patrick Moriau, buitenslands / à l'étranger.

Wetsontwerpen en -voorstellen
Projets et propositions de loi

Wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging (226/1 tot 3)

Projet de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique (226/1 à 3)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer **Arnold Van Aperen**, rapporteur : Mijnheer de voorzitter, collega's, wij behandelen het wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, aangepast door de wet van 26 april 1999 en volledig van kracht sedert 1 oktober 1999. Een van de belangrijke nieuwigheden van deze laatste wet, is de oprichting van een verslaggeverskorps bij de Dienst voor Mededinging.

De wet bepaalt dat de verslaggevers worden aangeworven via examens, wat mij logisch lijkt. De vorige regering heeft over het hoofd gezien of vergeten, dat het Vast Wervingssecretariaat over de noodzakelijke tijd dient te beschikken om een wervingsexamen te organiseren. Zo was er wel een wet, maar, bij gebrek aan verslaggevers, kon zij niet dadelijk worden toegepast.

Daar iedereen het erover eens was en nog is dat de nieuwe Raad voor de Mededinging dringend operationeel moet zijn, legt de minister dit wetsontwerp voor. Het biedt de Koning de mogelijkheid om tijdelijke ambtenaren aan te wijzen - ambtenaren van het ministerie van Economische Zaken -, die de functies kunnen uitoefenen die aan de verslaggevers werden toevertrouwd. Deze aanduidingen zijn uiteraard tijdelijk en slechts geldig voor ten hoogste 1 jaar, voor zover de verslaggevers, geselecteerd door het VWS, nog niet zijn benoemd.

Deze tijdelijke ambtenaren zullen uiteraard, zoals voorzien, aan alle voorwaarden moeten voldoen. De commissie van het Bedrijfsleven heeft dit wetsontwerp vrij grondig besproken tijdens haar vergaderingen van 11 en 25 januari 2000.

Het wetsontwerp beoogt de inlassing van hoofdstuk 7, een overgangsbepaling. Tijdens de bespreking heeft de CVP-fractie drie amendementen ingediend die ertoe

Arnold Van Aperen

strekten een wijziging aan te brengen aan andere artikels dan die van de goedgekeurde wet van 5 augustus 1991. Zij hadden geen betrekking op het wetsontwerp voorgelegd door minister Demotte. De amendementen werden vrij uitvoerig behandeld maar, jammer voor de indieners, werden niet aangenomen. Tijdens de besprekingen sprak men ook van een reparatiewet.

De drie amendementen werden verworpen met 10 tegen 4, bij 2 onthoudingen. De commissie heeft het wetsontwerp, zoals voorgesteld, aangenomen met 10 stemmen voor en 6 onthoudingen.

Minister Demotte heeft aanvaard om deze wet en haar toepassingen te evalueren na 1 in plaats van na 3 jaar.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is het verslag van de besprekingen van en de stemmingen over dit wetsontwerp, dat wellicht morgen nog in dit halfrond ter stemming zal worden voorgelegd. Ik dank allen die hieraan hebben meegewerkt.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mag ik vragen of het gebruikelijk is dat wij de bespreking van een wetsontwerp aanvatten in afwezigheid van de bevoegde minister ?

De **voorzitter** : Mijnheer Van Hoorebeke, dat is niet gebruikelijk. Het verslag komt van de Kamer maar het debat wordt met de minister gevoerd.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- *De vergadering wordt geschorst om 14.23 uur.*

- *La séance est suspendue à 14.23 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 14.30 uur.*

- *La séance est reprise à 14.30 heures.*

Wij hervatten de algemene bespreking.

Nous reprenons la discussion générale.

De minister verontschuldigt zich bij de Kamer.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik houd een heel korte algemene uiteenzetting waarbij ik ook even zal verwijzen naar de amendementen die door de collega's van de CVP werden ingediend.

Mijnheer de minister, het is goed dat u dit wetsontwerp in de Kamer hebt gebracht. Dit gebeurde trouwens sneller dan ik had voorzien. Op 26 oktober had ik u in de commissie een mondelinge vraag gesteld waarbij ik

wees op de moeilijkheden die de wetswijziging inzake de Raad voor de Mededinging zou ondervinden om zo snel mogelijk operationeel te worden. U hebt toen aangekondigd dat u met een tijdelijke wet naar de Kamer zou komen om het probleem van de verslaggevers op te lossen. De gewijzigde wet inzake de Raad voor de Mededinging bepaalt immers dat de verslaggevers worden in dienst genomen op basis van een examen georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat. Dat vergt natuurlijk enige tijd. Ik was bezorgd dat de Raad voor de Mededinging pas opnieuw operationeel zou kunnen worden als de aanwervingen waren gebeurd.

Mijnheer de minister, zowel tijdens de vorige legislatuur als onder deze regering werd voldoende onderstreept dat het belangrijk is dat de Raad voor de Mededinging, die in 1991 in werking is getreden, zijn opdracht effectief en efficiënt kan uitvoeren. Als deze raad gedurende jaren niet heeft gewerkt, dan hield dit verband met een gebrek aan middelen, gekwalificeerd personeel en een behoorlijke infrastructuur. Het feit dat men op een bepaald ogenblik in staking is gegaan, leverde niet het fraaiste beeld op van een raad die in ons economisch leven een belangrijke rol moet spelen. Mijnheer de minister, de Volksuniefractie steunt dit wetsontwerp en gaat akkoord met de overgangsregeling. Voor een periode van één jaar doet u, in afwachting van de verslaggevers die door het Vast Wervingssecretariaat moeten worden geselecteerd, een beroep op ambtenaren van uw ministerie die voldoen aan de kwalificaties opgelegd door de wet. Er is dus geen enkel probleem wat dit wetsontwerp betreft.

Ten tweede begrijp ik de bezorgdheid van de CVP die tot uiting komt in de door haar ingediende amendementen. Inhoudelijk kan ik de amendementen steunen. De vraag is echter of het vandaag opportuun is reeds een derde wijziging inzake de drempels door te voeren. Ik denk dat de amendementen van de CVP-fractie zijn ingegeven doordat de Raad van Mededinging is geconfronteerd geweest met een misschien overmatig aantal dossiers die niet tijdig konden worden behandeld. De vraag is echter of dit niet eerder te wijten is aan het disfunctioneren van de Raad dan aan de overtol van dossiers die men ontvangen heeft. Ik laat dit vandaag in het midden.

Mijnheer de minister, u hebt aangekondigd dat u nu, na verloop van één jaar, zult overgaan tot een evaluatie, in plaats van na drie jaar. Indien zou blijken dat de huidige drempels nog te laag zijn en het aangewezen is ze te verhogen dan kan een effectieve wijziging worden doorgevoerd. Ik denk echter dat het belangrijkste nu is dat de Raad van Mededinging kan starten, zich kan uitbouwen en behoorlijk kan functioneren. Na verloop van tijd kan men dan overgaan tot een evaluatie om te zien waar de nodige aanpassingen moeten gebeuren.

Karel Van Hoorebeke

Ten derde zal u, mijnheer de minister, geïnterpelleerd worden door de heer Van Parys in verband met de personeelsinvulling. Ik onderschrijf de bezorgdheid van de heer Van Parys.

Het is belangrijk dat mensen die een dergelijke, belangrijke functie gaan bekleden behoorlijk tweetalig zijn. Zoiets kan in dit land niet meer worden omzeild. Die tweetaligheid moet zowel van de Nederlandstaligen als van de Franstaligen geëist worden. Ik hoop dat u de voorzitter van de Raad duidelijk kunt maken dat er niet alleen voldoende deskundigheid nodig is om de Raad te leiden, maar dat ook van hem wordt verwacht dat hij voldoende Nederlands kent. Aldus kan hij de voorzitter zijn van de Raad van Mededinging, die ook voor het Nederlandstalige grondgebied een belangrijke opdracht heeft.

Daarbij aansluitend hoop ik dat u erin zult slagen om de drie laatste vacante betrekkingen die nog openstaan, waaronder de functie van ondervoorzitter, zo snel mogelijk in te vullen, zodat wij binnenkort voor een Raad staan die op een behoorlijke wijze functioneert en de belangrijke opdracht, hem ingevolge de wet van 1991 toevertrouwd, zal kunnen uitvoeren.

Mijnheer de voorzitter, deze uiteenzetting in de algemene bespreking geldt ook als toelichting bij de door de CVP ingediende amendementen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hebben in de commissie vrij lang gedebatteerd over dit wetsontwerp. Wij willen van de gelegenheid gebruik maken om thans een correctie, die tijdens de vorige legislatuur door tijdsgebrek, niet kon worden aangebracht, in te voeren en willen sleutelen aan de drempels vooraleer men aangifte moet doen van concentratie.

Wij hebben drie amendementen ingediend. In eerste instantie willen wij remediëren aan de gekozen drempels voor concentraties. Er zijn zoveel concentraties die moeten aangemeld worden omdat de drempels te laag liggen. Wij willen de drempels dan ook optrekken omdat zij veel nutteloze tijd vragen van de Raad van Mededinging. Zij kunnen onvoldoende tijd besteden aan de restrictieve mededingingspraktijken.

Uit een artikel in de Financieel Economische Tijd blijkt dat u voorstander bent van een toestand waarbij de Raad meer aandacht zou kunnen besteden aan het controleren van restrictieve mededingingspraktijken, dan wel aan het vele nutteloze werk van het aangeven en controleren van concentraties. Om die reden hebben wij het voorstel gedaan die drempels op te trekken. Wij zijn er ook van

overtuigd dat daardoor de administratieve rompslomp voor zowel de bedrijven als de administratie aanzienlijk kan verminderen.

Wij hebben drie amendementen ingediend. Een eerste amendement strekt ertoe de drempels te verhogen. Een tweede amendement wil de maximumtermijn verminderen van 45 naar 30 dagen. Het derde amendement wil de termijn voor de verslaggevers terugbrengen van 15 naar 10 dagen.

Mijnheer de minister, u hebt in de commissie verklaard voorstander te zijn van het behoud van de huidige drempels. U hebt ook een evaluatie beloofd na een jaar. Wij zijn op dat vlak slechts gedeeltelijk tevreden omdat het volgens ons beter zou zijn om onmiddellijk werk te maken van andere drempels. Om die reden hebben wij onze amendementen opnieuw ingediend.

Minister **Rudy Demotte** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan heel kort zijn.

Mijnheer Van Hoorebeke, tot nu toe hebben we een situatie gekend met een gebrek aan middelen, infrastructuur en personeel. We moeten dan ook zo vlug mogelijk maatregelen nemen om ons kader op te vullen. De verslaggevers vormen een belangrijk onderdeel van het personeel en zij moeten zo vlug mogelijk in dienst worden genomen.

Wat de discussie ten gronde betreft, moet ik aan mevrouw Pieters zeggen dat de evaluatieperiode van drie jaar volgens mij te lang is. In de commissie heb ik dan ook voorgesteld om reeds na een jaar een evaluatie te houden. Indien nodig kunnen we op dat moment de wet wijzigen. Ik ben me bewust van het feit dat deze wet ongetwijfeld kan worden verbeterd maar laten we eerst de evaluatie afwachten. Dit is een technisch wetsontwerp. Ik zou een jaar wachten om te zien of het werkt en hoe het werkt.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(226/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.

Le projet de loi compte 3 articles.

Amendements déposés/Ingediende amendementen :

Art. 1bis (nouveau-nieuw) :

n° 1 de Mme Simonne Creyf et consorts/nr. 1 van mevrouw Simonne Creyf c.s. **(226/2)**

Art. 1ter (nouveau-nieuw)

n° 2 de Mme Simonne Creyf et consorts/nr. 2 van mevrouw Simonne Creyf c.s. (226/2)

Art. 1quater (nouveau-nieuw)

n° 3 de Mme Simonne Creyf et consorts/nr. 3 van mevrouw Simonne Creyf c.s. (226/2)

Quelqu'un demande-t-il la parole sur ces amendements ?

Vraagt iemand het woord voor deze amendementen ?

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wou alleen specificeren dat wij in amendement nr. 1 de drempel optrekken tot 100 miljoen euro of 4 miljard frank omzet voor de betrokken bedrijven die in België actief zijn en dat zij hierbij een individuele omzet zouden hebben van minstens 40 miljoen euro of 1,6 miljard Belgische frank.

Ik wil duidelijk maken dat wij hierbij refereren - en dat is niet uit de lucht gegrepen - naar de Europese definitie van de KMO. In tweede instantie verwijzen wij naar de Nederlandse wet waar men met ongeveer gelijkaardige bedragen werkt, vooraleer men aangifte van concentratie moet doen.

Via artikel 1ter, amendement nr. 2, wordt de maximumtermijn van 45 naar 30 dagen teruggebracht, ook omdat dit in andere Europese landen zo is en omdat wij staan voor behoorlijk bestuur, snelle beslissingen van de overheid, conform de andere Europese landen. Bovendien betekent dit een verlenging van de rechtsonzekerheid vanwege de bedrijven. Wij opteren hier dus voor een maximumtermijn van onderzoek van 45 naar 30 dagen.

Amendement nr. 3 is het gevolg daarvan. In plaats van 15 dagen hebben de verslaggevers nog 10 dagen tijd voor hun verslag.

De voorzitter : *De artikelen 1, 2 en 3 worden artikel per artikel aangenomen.*

Les articles 1, 2 et 3 sont adoptés article par article.

Le vote sur les amendements est réservé.

De stemming over de amendementen wordt aangehouden.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements réservés et sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wetsontwerp betreffende het ontslag van bepaalde militairen en de verbreking van de dienstneming of wederdienstneming van bepaalde kandidaat-militairen, de vaststelling van de rendementsperiode en het terugvorderen door de Staat van een deel van de door de Staat gedragen kosten voor de vorming en van een gedeelte van de tijdens de vorming genoten wedden (321/1 tot 5)

Projet de loi relatif à la démission de certains militaires et à la résiliation de l'engagement ou du rengagement de certains candidats militaires, à la fixation de la période de rendement et à la récupération par l'Etat d'une partie des frais consentis par l'Etat pour la formation et d'une partie des traitements perçus pendant la formation (321/1 à 5)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mme Mirella Minne, rapporteuse, se réfère à son rapport écrit.

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

De heer **Jan Eeman** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is inderdaad een objectivering van de gestelde problematiek. Wij vinden dat een zeer degelijke zaak. Alle actoren zullen in dit geheel in de toekomst hun rechten en hun plichten kennen. Dit mocht misschien al een tijdje vroeger zijn gebeurd. De VLD-fractie zal dit ten volle steunen.

M. Jacques Chabot (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, ce projet de loi s'inscrit dans la volonté, explicitement exprimée par le ministre de la Défense nationale, de donner une légitime transparence à l'armée.

A ce propos, je ne peux que le féliciter de vouloir activer la culture démocratique au sein de cette institution. Je salue également son désir de voir émerger de multiples synergies entre elle et les différents partenaires de la société civile, ce qui contribue immanquablement à cultiver et à développer son concept de citoyenneté nationale.

Ainsi, ce projet de loi établit un lien entre les acteurs de notre société. En effet, l'armée ne peut être considérée comme un simple centre de formation vis-à-vis duquel les bénéficiaires n'auraient pas de comptes à rendre.

Les formations offertes, aux stagiaires et aux militaires par la suite confirmées, se font au frais de la collectivité. Ce qui doit impliquer une reconnaissance implicite des bénéficiaires de ces offres envers les institutions et

Jacques Chabot

émanations de la nation. A ce titre, il est normal que la notion d'intérêt de service soit appréciée et appliquée. Celle-ci consiste donc en une période d'astreinte à un service à la suite de la formation à charge du département.

Toute demande de démission ou de résiliation d'un engagement doit effectivement être soumise et étudiée avec minutie et grande attention par le ministre des Forces armées.

Les objectifs ici poursuivis s'inscrivent dans le principe de réciprocité active.

D'autre part, il me semble que ce projet de loi vient étayer et compléter la législation du 23 novembre 1999 qui visait à instaurer un système associant le travail et la formation au sein de l'armée, ou du moins qu'il se positionne dans la même perspective.

Par ailleurs, il est sans doute utile de rappeler que deux buts principaux sont poursuivis. D'une part, développer une sécurité juridique par l'existence d'une obligation pour les militaires d'accomplir une période de rendement après la formation. D'autre part, créer un cadre légal pour le départ anticipé ou le remboursement partiel ou total du coût de la formation suivie par le militaire s'il y a absence d'intérêt du service.

Pour information, je me permets de signaler, chers collègues, que ce projet de loi a été voté à l'unanimité au sein de la commission de la Défense nationale, le 18 janvier dernier. Il illustre -je le rappelle encore une fois- le souhait de ne pas voir le rôle de l'armée être confiné à celui de simple centre de formation. Il assure à notre armée la possibilité de préserver à la fois quantitativement et qualitativement ses effectifs.

M. Robert Denis (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, les dispositions actuellement en vigueur prévoient que le militaire qui voudrait démissionner voie sa demande examinée par le ministre qui peut, le cas échéant, la refuser s'il le juge nécessaire à l'intérêt du service.

Ces principes reposent en fait sur un cadre juridique léger et la situation est jusqu'à présent peu stable et finalement peu claire. Il nous apparaissait donc nécessaire de voir une initiative se concrétiser afin de régler équitablement ces situations pénibles dont la presse a d'ailleurs récemment parlé.

Le projet que le gouvernement nous propose répond clairement à ces attentes. En effet, il aborde globalement la problématique de démission et clarifie la notion d'intérêt du service, tout en instaurant un système objectif de remboursement en cas de départ anticipé.

Les règles sont donc bien définies et le cadre fixé de façon solide et sérieuse. Tout militaire connaîtra ainsi exactement à l'avenir les possibilités à sa disposition pour entamer une éventuelle réorientation professionnelle.

Le gouvernement a aussi choisi dans ce dossier de faire la clarté et de proposer des règles transparentes et objectives qui ne laisseront plus la place à l'arbitraire, souvent mal ressenti, du seul ministre de la Défense nationale.

Monsieur le ministre, nous vous remercions pour ce projet de loi. Le groupe PRL FDF MCC votera ce projet de loi comme un seul homme, femmes comprises, je l'espère.

M. André Flahaut, ministre : Monsieur le président, je remercie le rapporteur et les différents intervenants pour le soutien qu'ils apportent au projet qui, comme l'ont rappelé MM. Denis et Chabot, a été voté à l'unanimité en commission.

En effet, il s'agit là d'un projet qui vise à donner plus de transparence et plus de sécurité juridique aux membres de la communauté militaire, ce qui était nécessaire.

Le **président** : Merci, monsieur le ministre, je tiens à vous remercier pour avoir accompagné votre projet de loi d'un résumé.

Collega's, document 321/1 behelst een samenvatting. Wat de door de Kamer behandelde wetsvoorstellen betreft, wordt bijkomend altijd een samenvatting van het wetsvoorstel gegeven. Bij wetsontwerpen is dit echter niet altijd het geval.

Comme cette exception annonce la règle, je tiens à vous marquer mon appréciation d'avoir répondu à ce que la Chambre a déjà demandé à autrui, sans toujours l'obtenir.

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(321/5)**

Het wetsontwerp telt twintig artikelen.

Le projet de loi compte vingt articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

président

De artikelen 1 tot 20 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 20 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

Wetsvoorstel van de heren Hans Bonte en Jan Peeters tot wijziging van de artikelen 42 en 51 van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (289/1 tot 4)

Wetsvoorstel van de heer Alfons Borginon, mevrouw Annemie Van de Casteele en de heer Danny Pieters tot wijziging van artikel 51 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (241/1)

Proposition de loi de MM. Hans Bonte et Jan Peeters modifiant les articles 42 et 51 des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939 (289/1 à 4)

Proposition de loi de M. Alfons Borginon, Mme Annemie Van de Casteele et M. Danny Pieters modifiant l'article 51 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés (241/1)

Je vous signale que le ministre des Affaires sociales et des Pensions sera remplacé par le ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique.

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

M. Jean-Marc Delizée, rapporteur : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la commission des Affaires sociales s'est réunie le 12 janvier dernier et a examiné les deux propositions de loi, celle de MM. Borginon, Pieters et Mme Van de Casteele d'une part et celle de nos collègues Bonte et Jan Peeters d'autre part, toutes deux relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

Ces deux propositions de loi visent à relever une discrimination en matière d'allocations familiales en faveur d'enfants faisant respectivement partie d'un ménage de fait composé de partenaires du même sexe et d'un ménage hétérosexuel.

Depuis un certain nombre d'années, on constate l'augmentation de nouvelles formes de vie commune, de ménages atypiques et complexes. Le droit social s'est toujours soucié de situations de fait et a reconnu, dans

une certaine mesure, des ménages de fait. Toutefois, on doit constater que pour un tiers des allocations familiales, les partenaires du même sexe ne peuvent ouvrir un droit en qualité d'attributaires du chef d'un enfant qui n'est pas le leur. La discrimination précitée en matière de législation relative aux allocations familiales est contraire aux articles 8 et 14 de la convention européenne des droits de l'homme.

Le texte qui est proposé vise à supprimer les discriminations contenues dans les articles 42 et 51 des lois coordonnées du 19 décembre 1939 relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés et supprime donc la condition relative à la différence de sexe dans le chef des attributaires qui ouvrent le droit aux allocations.

Lors de la discussion des articles, un amendement a été introduit à l'article 3. Cet amendement vise à reprendre le huitièmement du paragraphe 3 de l'article 51 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés dans l'énumération des dispositions des mêmes lois. Ce huitièmement vise plus particulièrement les enfants bénéficiaires pour lesquels une personne a été investie de l'autorité parentale par jugement du tribunal de la jeunesse.

L'article 1er a été adopté à l'unanimité. L'article 2 a été adopté par 8 voix contre 5. L'amendement n° 1 a été adopté par 9 voix contre 2 et 2 abstentions. L'article 3, ainsi amendé, a été adopté par 8 voix contre 5. L'ensemble du texte proposé, ainsi amendé, a été adopté par 8 voix contre 5.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le PSC ne peut pas souscrire aux propositions de loi qui sont aujourd'hui soumises au vote de l'assemblée pour plusieurs raisons qui sont, pour nous, fondamentales. Je vais vous les expliciter en trois points.

1. Les propositions de loi partent d'un postulat selon lequel un enfant égale un enfant, et visent à supprimer une discrimination. Le Nouveau PSC soutient évidemment, depuis longtemps, ce principe. Nous appuierions sans réserve une proposition de loi partant de cette logique si elle réglait, d'une manière globale, d'autres situations discriminatoires. On pourrait citer, par exemple, la situation du premier enfant du travailleur indépendant - ces propositions de loi n'apportent pas de solution dans ce cas - ou encore la situation où aucune allocation familiale n'est versée en raison de l'absence de titres aux dites allocations dans le chef des parents ou de la personne à qui le droit reconstitué est rattaché. Ce dernier cas concerne plus de 2% des enfants dans notre pays. Faire un cadeau aux homosexuels et pas aux indépendants dans de telles circonstances reflète, pour nous, un parti-pris idéologique, que nous ne pouvons pas admettre.

Jean-Pol Poncelet

Le système de sécurité sociale, et en particulier celui des allocations familiales, repose sur un équilibre fragile. Des règlements particuliers de cet ordre risquent de remettre en cause cet équilibre fragile. Nous plaillons donc pour un règlement global, supprimant toute discrimination, quelle qu'elle soit, et établi sur la base de l'allocation familiale reconnue comme droit de l'enfant, de tous les enfants. Il n'est bien entendu pas dans nos intentions de vouloir refuser les allocations familiales aux enfants d'homosexuels, mais c'est le droit individualisé de l'enfant à l'allocation familiale qui doit être prévu. Or, ce n'est pas du tout le cas dans les textes qui nous sont soumis.

2. Le PSC admet qu'à l'égard de différentes formes de vie commune, il faille respecter un certain nombre de droits et de situations de fait privées, tels que le logement, la contribution aux charges du ménage, etc. Mais nous ne pouvons pas admettre que le législateur encourage l'éducation des enfants par des couples homosexuels. On ne peut pas consacrer par la norme une situation dans laquelle l'enfant est confronté à la difficulté de créer la distinction essentielle entre l'homme et la femme. La différenciation sexuelle irréductible reste une des données anthropologiques fondamentales à laquelle s'attachent l'éducation et l'épanouissement de l'enfant. A ce jour, il n'existe pas d'exemple où l'Etat aurait encouragé une initiative remettant en cause cette donnée anthropologique de base. Nous estimons donc que les auteurs de la proposition, inspirés par une idéologie libertaire, jouent avec le feu et qu'un pas supplémentaire est franchi vers l'adoption pure et simple d'enfants par des couples homosexuels. C'est une thèse que nous n'accepterons pas et que nous continuerons à combattre.

3. Cette initiative met fin à une discrimination, ce qui n'est évidemment pas une mauvaise chose en soi. Mais, je le répète, nous ne pouvons pas admettre qu'au travers d'une modification législative partielle, on aborde, de manière presque anodine, des problèmes de société qui sont fondamentaux et méritent un véritable débat. Nous constatons qu'un soi-disant pragmatisme a de plus en plus tendance à se substituer à la norme. Nous voulons attirer l'attention du parlement et du gouvernement sur les implications de certaines initiatives législatives qui entérinent des situations de fait localisées et limitées en contournant les débats de fond. Nous appelons à ce que l'on en revienne aux débats de fond et aux solutions globales au problème de la discrimination. Ce n'est pas le cas de cette proposition; nous ne pourrions donc pas la soutenir.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorliggend wetsvoorstel past volgens mij volledig in het federaal regeerakkoord dat tot doel heeft de sociale zekerheid geleidelijk aan te passen aan de ontwikkeling van de diverse samenlevingsvormen.

Tegelijkertijd is dit een eerste stap in de gelijkberechtiging van kinderen, ongeacht de situatie van het gezin waarin zij worden opgevoed. Meer en meer kinderen groeien immers op in atypische gezinnen. Het is de opdracht van de wetgever erover te waken dat de kinderen hiervoor van overheidswege niet worden gestraft.

Uiteraard moeten er voor de VLD ook andere discriminaties worden weggewerkt. Ik verwijs hierbij naar mijn eigen betoog bij de bespreking van dit voorstel in de commissie, waar ik pleitte voor een gelijkschakeling van de gezinsbijslag voor het eerste kind van een zelfstandige. De heer Poncelet heeft hierover ook gesproken.

Ik stel tevens vast dat voor het eerste kind van een zelfstandige nog steeds geen leeftijdstoeslag bestaat. Ik heb vernomen dat het Vlaams Blok thans eveneens de verdediger van de zelfstandigen is geworden.

Het is inderdaad nodig dat er op dat vlak actie wordt ondernomen, maar ik vernam van de regering dat men daaraan werkt. Wel betreur ik dat de leden van de oppositie het voorliggende wetsvoorstel koppelen aan de fiscaliteit en de bestaande discriminaties tussen gehuwden en samenwonenden.

Niet alleen heeft het ene niets met het andere te maken, maar omgekeerd bestaan er inzake sociale voordelen ook nog discriminaties. Ik verwijs naar de problematiek van de overlevingspensioenen.

Bovendien is het een beetje hypocriet van de CVP-fractie, die hier niet aanwezig is, daarvan nu haar strijdpunt te maken. Deze discriminaties kwamen tot stand in de naoorlogse periode, een periode tijdens dewelke de CVP steeds aan de macht is geweest maar vanuit haar vrij negatieve opstelling ten aanzien van andere samenlevingsvormen geweigerd heeft de wetgeving aan de veranderingen die zich in de maatschappij voltrokken, aan te passen.

De ingewikkeldheid van de wet inzake de gezinsbijslag, die de oppositie in de commissie ook ter sprake bracht, zou evenmin een excuus mogen zijn om deze wetswijziging niet tot stand te brengen. Ik wil er de leden van de oppositie, en vooral dan van de CVP en de PSC, op wijzen dat de wetgeving inzake gezinsbijslag niet in het minst werd gecompliceerd door de halvering van de leeftijdsbijslag voor het eerste kind die tijdens de vorige legislatuur werd gerealiseerd.

Ik meen dat het huidige voorstel tegemoetkomt aan een bestaande noodzaak en dat het een eerste stap is naar het wegwerken van discriminaties op grond van samenlevingsvormen. Op basis daarvan zal de VLD dit wetsvoorstel zeker goedkeuren.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, collega's, vooreerst wil ik de verslaggever danken voor de summiere maar correcte weergave van de discussie in de commissie. Als indiener wil ik echter toch enige bijkomende toelichting geven bij de echte oorsprong van het wetsvoorstel.

Ik denk dat er sprake is van een punctueel, precies wetsvoorstel, dat gebaseerd is op een brede consensus die we hier de voorbije jaren tot stand zagen komen om een aantal discriminaties tussen de diverse gezinsvormen in dit land weg te werken.

Het was voornamelijk onder impuls van de heer Luc Willems, voormalig CVP-collega en de heer Renaat Landuyt dat die discussie hier aangebracht werd. Dit leidde onder meer tot erkenning van de wettelijke samenwoning, maar inspireerde ons in het verleden ook in de commissie voor de Sociale Zaken om op een aantal domeinen van de sociale zekerheid bestaande discriminaties weg te werken.

Ik herinner mij nog de discussies inzake de opheffing van discriminaties in het kader van de werkloosheidsreglementering. Ik denk ook terug aan de opheffing van een discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden, enerzijds en ten aanzien van homoseksuele relaties, anderzijds in de reglementering van het klein verlet waaromtrent collega Delizée en ikzelf destijds een wetsvoorstel hadden ingediend, dat inmiddels is overgenomen in de wetgeving.

Tijdens de voorbije legislatuur was er een consensus aan het groeien om alle takken van de sociale zekerheid inzake discriminaties te screenen, teneinde onze wetgeving aan te passen aan de nieuwe maatschappelijke realiteit en de samenlevingsvormen die wij de voorbije decennia hebben zien ontstaan. In dat verband deel ik de verbazing van de vorige spreker in verband met de positionering van de CVP ten aanzien van dit wetsvoorstel. Ook de houding van collega Poncelet verbaast mij enigszins. Ik zal even ingaan op de kritiek die inzake dit wetsvoorstel werd geformuleerd. Het is correct dat er nog andere discriminaties bestaan. Het is evident dat elke fracties in dit parlement een eigen mening heeft over de toekomst van de kinderbeijlagstelsels. Wij zullen daaraan nog lange discussies wijden in de commissie voor de Sociale Zaken. Toch is dit argument hier niet terzake. Het gaat hier over de opheffing van een punctuele discriminatie in verband met de kinderbeijlagen, naargelang de samenlevingsvorm die mensen kiezen.

Een tweede argument dat mij sterk verbaasde was het argument van de kostprijs, een punt dat de CVP blijkbaar plotseling zorgen baart. Men vraagt zich af tot welke ontsporingen in de kinderbeijlagregeling dit zal leiden. Welnu, de precieze cijfers zijn bekend. Het gaat om ongeveer 26 miljoen frank op jaarbasis, wat in verhou-

ding tot het globale budget van de kinderbeijlagstelsels 0,02% bedraagt. Het siert de oppositie dat ze zo bezorgd is over het budget van de overheid, maar ook dat argument snijdt weinig hout in dit debat.

Ik wil kort reageren op het tweede punt van kritiek van de heer Poncelet. Hij voert aan dat de motivatie van de indieners van een zeer libertaire visie op samenlevingsvormen getuigt. Daarmee benaderen wij de kern van de zaak, met name in welke mate een politieke overheid zich moet inlaten met de keuze van samenleving van de mensen. Kan een politieke overheid zich het recht toe-eigenen om te bepalen wat de juiste vorm van samenleven is ? Mijn visie is dat deze materie tot de privé-keuzes van de mensen behoort. De overheid hoeft zich daarmee niet in te laten. Bijgevolg lijkt het mij evident dat discriminatoire aspecten in wetgevingen, bijvoorbeeld inzake homoseksuele relaties of samenwonenden, best zo snel mogelijk worden opgeheven. Dat is precies de intentie van de indieners van dit wetsvoorstel geweest. Het is blijkbaar ook de intentie van het merendeel van de collega's, wat mij een gunstig teken lijkt voor de stemming van morgen.

Tot slot wil ik de regering een duidelijke boodschap meegeven. Ten gevolge van de voorliggende wetswijziging zouden mijns inziens een aantal afgeleide problemen inzake discriminatie kunnen ontstaan. Bijgevolg roep ik de regering op om haar uitvoerende macht aan te wenden om ook die discriminaties op te heffen.

Immers, het effect van deze wetswijziging zou wel eens kunnen zijn dat de bepalingen van een aantal koninklijke besluiten tot een aantal scheefftrekkingen tussen de diverse samenlevingsvormen leiden. Ik vermoed dat de meerderheid die het wetsvoorstel steunde, ervan uitging dat de lat gelijk moest worden gelegd. De regering kan aldus worden verzocht hierover te waken en terzake consequent te zijn door eventueel de betreffende koninklijke besluiten bij te sturen.

Mme **Pierrette Cahay-André** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, les droits de l'enfant ne peuvent laisser personne indifférent. Dans notre société de plus en plus complexe, la famille traditionnelle s'est graduellement modifiée. Malgré notre souhait de conserver cette famille comme premier lieu d'accueil et de vie de l'enfant, comme premier lieu d'éducation, force est de constater que diverses formes de famille coexistent actuellement : famille monoparentale, famille recomposée, enfants élevés par leurs grands-parents, par des familles d'accueil...

Chaque enfant, quelle que soit la situation socio-professionnelle de ceux qui lui ouvrent le droit aux allocations familiales, devrait pouvoir bénéficier des mêmes droits.

Pierrette Cahay-André

Je n'aborderai pas ici la différence qui subsiste encore dans le régime des travailleurs indépendants; ce point ne figure pas à l'ordre du jour pour l'instant. (*Intervention d'un membre*).

Oui, mais combien de propositions de loi n'ai-je vues passer, émanant à l'époque du PRL et qui n'ont jamais été adoptées par l'ancien gouvernement ? Il importe de remettre les pendules à l'heure et mes fibres d'ex-indépendante aspirent vraiment à ce que les différents régimes soient harmonisés.

Ce point ne figure pas à l'ordre du jour mais bien le régime des travailleurs salariés, où des discriminations existent encore en ce qui concerne la notion de couple.

Nous ne devons pas poser un jugement de valeur sur le type de famille qui prend en charge des enfants, mais bien nous laisser guider par l'intérêt de l'enfant. Ce dernier a déjà sans doute subi pas mal de perturbations, que ce soit après avoir vécu une séparation ou s'être retrouvé au sein d'une famille recomposée avec toutes les formes qu'elle peut prendre.

L'enfant est au centre de nos préoccupations. C'est son éducation, sa formation, son bien-être, son logement, son alimentation, sa santé et son avenir qui nous incitent à lui octroyer ce qui est nécessaire à son développement.

Revenons à la discussion que nous avons eue en commission concernant l'individualisation des droits en sécurité sociale. Cette problématique est étudiée dans différents milieux : universitaire, associatif, sociaux, dans les milieux féminins. Même si l'avenir et les changements qui s'annoncent ne peuvent envisager une autre organisation de notre protection sociale, je crie "prudence", car le risque existe de précipiter des personnes, et sans doute des femmes, dans la précarité par l'abandon des droits dérivés.

Toutefois, je reconnais que cette problématique mériterait sans doute une étude approfondie, car les changements de société s'opèrent à tous les niveaux et que, de plus en plus, les femmes entrent dans le marché du travail, ce qui leur permettra de se constituer une sécurité sociale propre. Mais, des changements trop brutaux sont proscrits afin d'éviter les risques que j'ai soulignés.

A chaque jour suffit sa peine. Les propositions qui sont examinées aujourd'hui seront approuvées par le groupe PRL FDF MCC.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag zijn wij geacht de bespreking te voeren over het wegwerken van de discriminatie in de berekening van de kinderbijslagen tussen kinderen uit een feitelijk huishouden waarvan de partners hetzelfde geslacht hebben en kinderen uit een heteroseksueel gezin.

Laat het duidelijk zijn, collega's, dat het wegwerken van de discriminatie op grond van de seksuele geaardheid van de kinderbijslagtrekkers, voor het Vlaams Blok geen prioriteit is, maar dat betekent geenszins dat wij de bestaande discriminatie willen handhaven. Volgens ons bestaat er echter een veel grotere discriminatie inzake gezinsbijslag en in dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de kinderen van zelfstandigen, die slachtoffers zijn in vergelijking met kinderen van loontrekkenden.

Reeds bij de bespreking van de regeringsverklaring op 15 en 16 juli 1999, merkten wij op dat het bijzonder jammer was dat in het regeerakkoord niets werd vermeld met betrekking tot het wegwerken van een aantal bestaande discriminaties ten aanzien van de zelfstandigen, op het vlak van de kinderbijslagen.

Ik weet dat het pijnlijk is, mijnheer Anthuenis en uiteraard steek ik met groot plezier het mes nogmaals in de wonde, maar in het regeerakkoord wordt niets concreet bepaald over de kinderbijslagen voor zelfstandigen.

Toch bestaan er discriminaties op dat vlak. Loontrekkende ouders ontvangen voor het eerste of enige kind een maandelijkse uitkering van ongeveer 2 700 frank, terwijl ouders met een zelfstandig beroep nauwelijks 800 frank ontvangen. Voor het enige of jongste kind wordt bij werknemers een leeftijdsbijslag toegekend van ongeveer 900 frank zodra het kind zes jaar wordt, van ongeveer 1 400 frank als het kind twaalf jaar wordt en van ongeveer 1 700 frank wanneer het achttien wordt. Bij zelfstandigen is deze leeftijdsbijslag onbestaande.

Mijnheer de minister, sta mij toe u de actuele vraag te stellen wanneer deze discriminatie ten aanzien van de zelfstandigen eindelijk zal worden weggewerkt. In die zin is het bijzonder cynisch dat een regering met liberalen aan het roer, sneller de bestaande discriminatie met betrekking tot kinderbijslag voor alternatieve samenlevingsvormen wegwerkt dan de discriminatie met betrekking tot de zelfstandigen.

Liberale collega's, ik richt mij thans in het bijzonder tot u : neem het ons niet kwalijk als wij het zoveelste liberaal kiezersbedrog ook aan uw zelfstandige kiezers uitleggen. Koester dienaangaande vooral geen illusies !

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sta mij toe de bespreking van deze wetsvoorstellen in een meer algemeen ethisch kader te plaatsen. Het Vlaams Blok blijft als gezinspartij in eerste instantie opkomen voor het traditioneel gezin bestaande uit een vrouw, een man en eventueel kinderen. In die zin is het bijzonder symbolisch te moeten vaststellen dat de CVP-fractie schittert door haar afwezigheid. Telkens stellen wij vast dat, eens de verkiezingen in aantocht zijn, de CVP zich geroepen voelt om de gezinskaart te trekken - tegenwoordig in een iets vagere formulering de "familie"

Koen Bultinck

genoemd. Hoewel, misschien is de afwezigheid van de CVP ditmaal wel te verklaren door het feit dat zij gisteren door niemand minder dan de christen-democratische studenten werd teruggesloten omtrent haar houding in de commissie.

Het Vlaams Blok blijft consequent een gezinspartij.

Voor ons blijft het instituut van het burgerlijk huwelijk zijn waarde behouden. Daarom heeft het Vlaams Blok zich destijds krachtig verzet toen de wetgever via de wet van 23 november 1998 de wettelijke samenwoning van ongehuwde partners invoerde. Stilaan zitten wij op een maatschappelijk hellend vlak, waarbij men de waarde van het burgerlijk huwelijk via allerlei - bijna gelijke - juridische constructies tracht uit te hollen.

Ons blijvend pleidooi voor de herwaardering van het traditionele gezin betekent geenszins dat het Vlaams Blok geen oog zou hebben voor de maatschappelijke realiteit. Allerlei studies bewijzen inderdaad dat er steeds meer huwelijken op de klippen lopen. Anderzijds was er in 1998 een andere studie. Twee onderzoekers hebben, in opdracht van Kind en Gezin, vijf jaar lang 346 Vlaamse gezinnen met kinderen gevolgd. Uit die studie bleek dat men ook andere conclusies kan trekken; op het vlak van de gezinssamenstelling blijkt er nog altijd een opvallende stabiliteit te bestaan. Negen op tien kinderen tot zes jaar, leeft in Vlaanderen nog steeds in een klassiek gezin. Vader en moeder zijn de biologische ouders en ze zijn bovendien gehuwd. De massale scheidingen gebeuren blijkbaar wanneer de kinderen ouder zijn.

Het onderkennen van een maatschappelijke realiteit is één zaak. Het blijvend geloof en de promotie van het traditionele huwelijk is een andere zaak. Van moedige politici mag men verwachten dat ze iets meer doen dan de maatschappelijke realiteit achterna te hollen. Ze moeten de moed hebben om de mensen een blijvend maatschappelijk ideaal voor ogen te houden, ook al weten we dat vele mensen omwille van diverse, goed te begrijpen redenen niet aan dat ideaalbeeld kunnen voldoen. Het Vlaams Blok vreest bovendien dat de goedkeuring van voorliggende wetsvoorstellen op termijn het achterpoortje zou kunnen zijn om aan alternatieve gezinsvormen, die bestaan uit partners van hetzelfde geslacht, het recht te geven kinderen te hebben of te adopteren. Deze mogelijkheid is nu nog niet voorzien in de wet tot invoering van de wettelijke samenwoning.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, het wegwerken van de discriminatie van de kinderbijslagtrekker op grond van seksuele geaardheid, is voor het Vlaams Blok geen prioriteit. Een aantal kwade geesten zal dit feit aangrijpen om het Vlaams Blok te stigmatiseren. Een aantal kwade geesten zal trachten het Vlaams Blok onterecht voor te stellen als een confessionele partij, die vanuit misplaatst puritanisme qua

seksualiteitsbeleving in de middeleeuwen is blijven steken. Ze zullen het Vlaams Blok ten onrechte trachten af te schilderen als een primaire anti-homopartij. Over het Vlaams Blok-standpunt met betrekking tot alternatieve relaties met partners van hetzelfde geslacht, doen de wildste geruchten de ronde. Ik wil deze bespreking aangrijpen om hierover duidelijkheid te scheppen. Ten eerste, de seksuele geaardheid van mensen is eigenlijk geen politieke kwestie. Het behoort tot de private levenssfeer van ieder individu. Iedereen die het partijprogramma van het Vlaams Blok kan onderschrijven, is welkom in onze partij en kan actief zijn binnen onze rangen. Het Vlaams Blok kiest er wel voor om het traditionele huwelijk te verdedigen. Denk maar aan onze strijd voor het wegwerken van de fiscale discriminatie van gehuwden. We hebben het traditionele huwelijk altijd als een ideale, maatschappelijke norm voorgesteld. Dit betekent niet dat wij iemand die van die norm afwijkt, als inferieur zouden beschouwen. We zouden er hem of haar niet op aankijken. Wat de homofiele of lesbische relaties betreft, betekent dit het volgende : het Vlaams Blok blijft erbij dat mensen die er een dergelijke alternatieve relatie op nahouden met een discrete levensstijl veel meer respect kunnen afdwingen dan met de door links en de media opgeklopte, exhibitionistische aandacht. Voor ons is een humane integratie in de samenleving geen probleem. Evenwaardige institutionalisering naast het huwelijk of het gezin, is uitgesloten. Deze visie vormde trouwens mee de verklaring voor het verzet van het Vlaams Blok tegen de samenlevingscontracten voor partners van hetzelfde geslacht. Ik hoop hiermee de puntjes op de i gezet te hebben.

Mijnheer de voorzitter, ik wil deze bespreking afronden met een kernachtige samenvatting van ons standpunt.

Het wegwerken van de discriminatie op grond van seksuele geaardheid van de kinderbijslagtrekker is geen prioriteit voor het Vlaams Blok. Deze regering heeft reeds te kennen gegeven niet van plan te zijn werk te maken van een algemene verhoging van de kinderbijslagen. Deze regering heeft reeds te kennen gegeven niet van plan te zijn een vergoeding voor de thuiswerkende ouder in te voeren. Deze regering, net zoals de vorige, is niet gehaast om de fiscale discriminatie van gehuwden ten opzichte van andere samenlevingsvormen weg te werken. Deze regering weigert écht werk te maken van een aantal gezinsvriendelijke maatregelen die niet alleen de steun genieten van het Vlaams Blok maar ook worden voorgesteld door de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, de grootste Vlaamse gezinsbeweging. Deze regering maakt wél prioritair werk van het wegwerken van een aantal bestaande discriminaties in het kinderbijslagstelsel voor alternatieve gezinnen.

Collega's, voor het Vlaams Blok is dit onbegrijpbaar en van het goede te veel.

Koen Bultinck

Het Vlaams Blok zal de voorliggende wetsvoorstellen niet goedkeuren. Onze politieke prioriteiten hebben betrekking op gezinsvriendelijke maatregelen. Het Vlaams Blok is vragende partij voor een globaal debat inzake de problematiek van de kinderbijslag en andere gezinsondersteunende initiatieven.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik herhaal dat het Vlaams Blok de voorliggende wetsvoorstellen niet zal goedkeuren.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met enig onbegrip heb ik het betoog van de heer Bultinck beluisterd. Hij schat de historiek van de voorliggende wetsvoorstellen volledig verkeerd in. Als oppositielid wens ik te beklemtonen dat niet deze meerderheid prioriteit verleent aan de problematiek.

De beide wetsvoorstellen zijn ontstaan in de vorige legislatuur. In 1996 heb ik terzake een wetsvoorstel ingediend. Na de herindiening heb ik aangedrongen op een snelle agendering in de bevoegde commissie. Omdat de commissie weinig om handen had - de meerderheid dient omzeggens geen ontwerpen in - werd mijn voorstel snel behandeld.

De heer Bonte heeft hetzelfde gedaan en diende zijn wetsvoorstel van 1997 opnieuw in.

Mijnheer de voorzitter, collega's, er werd een ruime meerderheid gevonden om een discriminatie in de wet weg te werken. Meer nog, de discriminatie zou nooit de toets van het Europees Hof van de Rechten van de Mens hebben doorstaan.

Ik wens een groot misverstand recht te zetten. De discriminatie heeft niet zo zeer te maken met heteroseksuele koppels, al dan niet getrouwd, en homoseksuele koppels maar wél met twee soorten kinderen. Kinderen van samenwonende of getrouwde ouders ontvangen veel kinderbijslag, kinderen van samenwonende homoseksuele ouders ontvangen minder kinderbijslag.

Ik ben een Vlaams nationalist en als Vlaams nationalist kom ik op voor alle Vlamingen, voor alle mensen van mijn volk. Een aantal commentaren - ik denk bijvoorbeeld aan deze die door het Vlaams Blok werden geformuleerd - geven mij de indruk dat opkomen voor het algemeen belang, opkomen voor alle Vlamingen, moet beperkt blijven tot die mensen die katholiek zijn, die gehuwd zijn en die bij voorkeur blank zijn.

Ik weiger een onderscheid te maken tussen mensen die volgens een bepaalde partij van de goede soort zijn en mensen die niet van de goede soort zijn. Ik wil iedereen op dezelfde manier behandelen, ongeacht hun overtuiging en hun levensstijl.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer Borginon toch even terechtwijzen. Zijn nummertje is iets te goedkoop om correct te zijn. Ik heb zeer duidelijk gezegd dat de afschaffing van deze discriminatie voor het Vlaams Blok geen prioriteit is, maar dat deze discriminatie ook niet mag blijven bestaan. Op termijn is dit onderwerp bespreekbaar. Op dit moment zijn wij er tegen.

Wij zijn altijd consequent geweest als traditionele gezinsspartij. Wij blijven dit ook. Mijnheer Borginon, dit is het fundamentele verschil tussen u en ik, tussen uw en mijn fractie. Wij hebben tenminste het lef om consequent te blijven. Dit is iets moeilijker in het leven en dit doet soms pijn. Ik heb echter nooit gezegd dat wij deze discriminatie op termijn niet willen afbouwen en dat wij een primair antihomostandpunt willen innemen. Dit zijn het soort spelletjes die academici en politici niet zouden mogen spelen als ze intellectueel eerlijk willen zijn. Ik neem dit niet langer. Wij zijn in deze zaak consequent.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer Bultinck, ik verneem met plezier dat het Vlaams Blok het met ons eens is dat dit een discriminatie is die moet worden weggewerkt. U hebt duidelijk onderstreept dat u dit niet goedkeurt, alleen omdat dit voor u geen prioriteit is. Dit is de enige reden. Ik neem daarvan akte. Ik zal uw uitspraken met veel plezier gebruiken in allerlei discussies waarin ik door Vlaams Blok-vertegenwoordigers met betrekking tot dit standpunt zal worden aangevallen. Ik vrees dat de argumentatie van uw achterban niet overeenstemt met die van u.

Ik wil nog een aantal andere misverstanden wegwerken. Om deze wetsvoorstellen niet te moeten goedkeuren wordt bijvoorbeeld als argument gebruikt dat er inzake gezinsbijslagen nog grote, belangrijke zaken moeten worden gerealiseerd. Ik ben vragende partij voor een uitvoerig debat in dit parlement over het lot van de gezinsbijslagen. Wij zijn daarvan al tientallen jaren vragende partij. Het verwondert mij dan ook dat degenen die dit argument gebruiken, met name de christendemocraten, al lang een aanzet hadden kunnen geven om dat grote debat te voeren. Ik vind het argument onvoldoende om iets wat in de wettelijke betekenis van het woord een discriminatie is, niet weg te werken.

Sommigen verwezen ook naar het feit dat er bepaalde discriminaties bestaan, zoals die tussen werknemers en zelfstandigen. Ik ben het er volkomen mee eens dat dit een zeer belangrijke problematiek is. Alleen is vanuit juridisch standpunt de term discriminatie niet helemaal op zijn plaats. Er is een ongelijke behandeling die zijn oorsprong vindt in de verschillende financieringen van de twee stelsels. Het is duidelijk dat een toekomstig fatsoenlijk systeem van gezinsbijslagen aan die ongelijke behandeling een einde moet maken. Het is evenwel geen discriminatie in dezelfde betekenis als de discriminatie die wij hier vandaag wegwerken.

Alfons Borginon

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, deze tekst zal morgen worden goedgekeurd. Ik zal met plezier het co-vaderschap van dit wetsvoorstel claimen en zal het vanuit mijn fractie volmondig steunen.

M. Jean-Marc Delizée (PS) : Monsieur le président, je me permets d'intervenir maintenant au nom du groupe socialiste et non pas en ma qualité de rapporteur.

Nous nous réjouissons de voir que ce texte va prochainement être adopté par notre assemblée. Par ailleurs, nous tenons à féliciter tous les auteurs de la proposition.

Je voulais surtout réagir à l'intervention de M. Poncelet parce que je trouve que sa position est un non-sens. Affirmer que l'on ne veut pas supprimer une discrimination parce qu'il en existe d'autres me paraît un non-sens.

Pour moi, l'important est qu'il y ait une discrimination en moins.

Comme cela a été rappelé, il s'agit d'initiatives qui remontent à 1996, 1997. On pourrait évidemment décider de les reporter au troisième millénaire, à 2002 ou 2003. Aujourd'hui, dans le cadre du processus d'examen des lois, le texte arrive en commission et en séance plénière. C'est maintenant qu'il faut décider. Il n'y a pas de raison de reporter cela.

Quant aux autres problèmes, ils ont été évoqués en commission et sont actés dans le rapport. Il est vrai que dans le domaine de la sécurité sociale, il y a d'autres discriminations. Ces dossiers seront examinés à leur tour.

Et l'on sait aussi que derrière une proposition, il y a un impact budgétaire. Le coût budgétaire est un des éléments de la décision. M. Poncelet, qui a été vice-premier ministre, le sait bien. Il faut tenir compte de cela, même avec des marges de manoeuvre.

Je voulais aussi souligner une chose qui a été rappelée par M. Borginon et qui figure au rapport. Je prendrai l'exemple de deux soeurs qui, après leur divorce respectif, élèvent ensemble leurs enfants. C'est aussi une discrimination à laquelle cette proposition de loi va mettre fin. Ce sont des situations sur lesquelles il n'y a pas de jugement moral à porter.

Ensuite, M. Poncelet nous a parlé, comme son collègue Viseur l'avait fait en commission, de données anthropologiques fondamentales, pour finalement porter un jugement moral sur les ménages de fait homosexuels.

A entendre ces deux interventions, force est de constater que le nouveau PSC reste fondamentalement un parti d'arrière-garde.

Le **président** : Monsieur Delizée, la présidence constate que les propositions dataient de 1995, 1996, 1997 et 1998. Les plus récentes datent de novembre 1999. Et nous allons très bientôt les voter.

Minister **Rudy Demotte** : Ik kan heel kort zijn. Mijn collega Frank Vandenbroucke betuigt zijn akkoord met dit wetsvoorstel en bevestigt dat de budgettaire weerslag 26 miljoen frank bedraagt.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(289/4)**

Het wetsontwerp telt drie artikelen.

Le projet de loi compte trois articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 3 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 3 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van artikel 53, derde lid, van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (106/1 en 2)

Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant l'article 53, alinéa 3, des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 (106/1 et 2)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mme **Pierrette Cahay-André**, rapporteuse : La proposition qui vous est soumise ce jour a été examinée en commission des Affaires sociales, le 26 janvier 2000.

Pierrette Cahay-André

Dans son exposé introductif, l'auteur de la proposition, M. Geert Bourgeois, indique la portée du texte qui vise à rectifier une erreur matérielle à l'origine de la rédaction actuelle de l'article 53, alinéa 3, des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970.

Cette disposition prévoit qu'en cas de contestation devant le tribunal du travail de décisions du Fonds des maladies professionnelles, les dépens sont entièrement mis à charge du fonds, sauf si la demande de la victime ou de ses ayants droit est téméraire ou vexatoire.

Excusez-moi si je reprends les termes du rapport mais c'est une matière tellement technique qu'il est quelque peu difficile d'en faire le résumé, mais je ne serai pas trop longue.

Or, il ressort des travaux préparatoires de l'article 55 de la loi du 30 décembre 1992 portant des dispositions sociales et diverses, modifiant l'article 53 des lois du 3 juin 1970 précitées, que cette disposition vise en fait les demandes téméraires et vexatoires, d'où l'importance d'une petite conjonction.

Le projet de loi déposé au Sénat contenait, en effet, les mots "téméraire et vexatoire". Les termes "téméraire ou vexatoire" sont subitement apparus dans le texte adopté par les commissions du Sénat, alors que la commission sénatoriale des Affaires sociales n'avait pas modifié le texte du projet sur ce point.

L'intention du législateur a toutefois été précisée en commission des Affaires sociales de la Chambre. Le gouvernement a entendu rétablir dans l'article 53 précité une disposition qui s'y trouvait initialement mais qui avait été supprimée par erreur par la loi du 29 décembre 1990 portant dispositions sociales.

Or, l'article 53 de l'arrêté de coordination du 3 juin 1970 contenait les mots "téméraire et vexatoire". Les rédacteurs de l'arrêté de coordination n'ont pas commis d'erreur. L'article 50, dernier alinéa, de la loi du 24 décembre 1963 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles et à la prévention de celles-ci comportait la même formulation.

Par comparaison, la loi sur les accidents de travail du 10 avril 1971, en son article 68 dispose que "sauf si la demande est téméraire et vexatoire, les dépens de toutes les actions fondées sur la présente loi sont à charge de l'assureur."

Cette notion a été instaurée par la loi du 20 mars 1948. Elle complète, en ce qui concerne les frais de procédure, les lois coordonnées de 1903 sur les accidents de travail.

Il s'agissait d'humaniser le droit de la sécurité sociale pour permettre aux victimes d'accidents de travail d'intenter une action en justice sans craindre de payer des frais de justice élevés, notamment en experts et autres, et d'être condamnées aux dépens. Le juge ne peut condamner aux dépens que lorsque la personne prétend à tort être victime d'un accident de travail, sans constater que sa demande est téméraire et vexatoire.

Conformément à la lettre de la loi du 3 juin 1970, la victime d'une maladie professionnelle ou la personne estimant pouvoir bénéficier d'une indemnité en application de cette loi pouvait dès lors être plus rapidement condamnée aux dépens que la victime d'un accident de travail, ce qui paraît incompatible avec les principes d'égalité et de non-discrimination (articles 10 et 11 de la Constitution).

Le texte proposé vise dès lors, s'agissant des demandes téméraires et vexatoires contestant les décisions du fonds des maladies professionnelles en matière de maladies professionnelles, à remplacer la conjonction de coordination "ou" par la conjonction de coordination "et" à l'article 53 des lois coordonnées précitées du 3 juin 1970.

Si ce texte est adopté, étant donné qu'il constitue une règle de procédure, puisque relatif à l'imputation des frais de justice, il entrera immédiatement en vigueur et il sera donc applicable aux procédures en cours, conformément à l'article 3 du code judiciaire.

Je rends ici hommage au rédacteur du texte, M. Bourgeois.

Lors de la discussion générale, le ministre des Affaires sociales et des Pensions souscrit à la proposition. Un de nos collègues, M. Peeters, demande de vérifier si, dans la règle d'application des frais de justice dans le chef du bénéficiaire des prestations sociales, il n'y a pas de distorsion entre les autres régimes et la branche dont nous parlons. Il convient en effet de rappeler qu'en matière de sécurité sociale, par dérogation au droit commun de la procédure, où les dépens incombent à la partie ayant succombé, les frais de justice incombent aux organismes chargés de l'application de la réglementation et non pas aux bénéficiaires de prestations sociales, sauf - nous revenons aux termes de la proposition - en cas de demande téméraire et vexatoire de ces derniers.

Les deux articles ont été adoptés à l'unanimité.

J'ajouterai un commentaire personnel. Nous nous réjouissons de cette correction. Monsieur Bourgeois, vous avez fait oeuvre utile et le parlement vous suivra certainement puisque le texte a été adopté par la commission.

Pierrette Cahay-André

Cette proposition va rétablir une égalité entre les procédures applicables en droit social, celles relatives aux accidents du travail et celles relatives aux maladies professionnelles. La sécurité sociale et juridique en seront grandement améliorées. L'accès à la justice pour les victimes en sera facilité. Il s'agit bien d'humaniser les procédures en ce qui concerne plus particulièrement ici le droit social. Notre groupe adoptera donc cette proposition.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik dank mevrouw de rapporteur die een zeer omstandig, volledig en genuanceerd verslag heeft uitgebracht. Eigenlijk moet ik hier niet zo veel meer aan toevoegen. Ik dank ook minister Vandenbroucke, die hier vertegenwoordigd wordt door zijn collega Demotte, voor zijn steun in de commissie. Verder dank ik de collega's die dit wetsvoorstel in de commissie unaniem hebben goedgekeurd.

Mijnheer de voorzitter, ik weet dat u houdt van opmerkelijke aangelegenheden in dit halfroond. Welnu, wellicht is dit het kortste wetsvoorstel ooit. Het strekt er immers toe twee letters te vervangen in de wet inzake beroepsziekten. Het woord "of" wordt gewoon vervangen door het woord "en". Op het eerste gezicht kan je hier denigrerend over doen, maar het is niettemin een belangrijk wetsvoorstel. Er was geen enkele andere manier om dit recht te zetten dan een wetswijziging.

Ik schets dit wetsvoorstel nog even in vogelvlucht. Het vroegere wetboek burgerlijke rechtsvordering en het huidige gerechtelijk wetboek bepalen dat de gerechtskosten ten laste vallen van de verliezende partij in een geding. Dat was ook het geval voor sociale aangelegenheden en dus ook in de arbeidsongevallenwet van 1903. Na de tweede wereldoorlog heeft de wetgever om sociale redenen terecht geoordeeld dat dit een te grote handicap was voor slachtoffers van arbeidsongevallen of mensen die zich slachtoffer van een arbeidsongeval achten. Men heeft toen in de arbeidsongevallenwet de bepaling opgenomen dat de kosten altijd ten laste zijn van de werkgever of zijn verzekeraar, behalve wanneer de vordering tergend en roekeloos is. In 1963 heeft men dezelfde bepaling ingeschreven in de beroepsziektenwet, wat normaal en consequent was. Deze wet werd gecoördineerd in 1970. Later heeft het noodlot toegeslagen. Ik heb nagekeken wat er allemaal gebeurd is met dit artikel in de beroepsziektenwet en ik durf het hele relaas hier niet te brengen omdat het een afschrikwekkend voorbeeld zou zijn van omgekeerde kwaliteit van de wetgeving. De wetsevaluatie en de wetgevingskwaliteit waarmee we nu bezig zijn moeten dringend worden ingevoerd. Dit fameuze artikel, dat een correcte bepaling

omvatte, onderging door een wijziging via een programmawet in 1990 een "ongeluk". De hele bepaling is namelijk zonder meer weggefallen. De alerte wetgever heeft dit in 1992 ontdekt. De regering wou dit rechtzetten en heeft terzake een wetsontwerp ingediend. In de Senaat heeft men echter bij de behandeling van dit wetsontwerp de tekst veranderd. Men heeft toen van "tergend en roekeloos" "tergend of roekeloos" gemaakt. Hiermee was het ergste nog niet gebeurd. Ik bespaar u echter het vervolg. In opeenvolgende publicaties is men erin geslaagd om deze fameuze zin telkens van artikel te veranderen. De mensen van de Dienst Legistiek wisten hierdoor zelfs niet zeker of mijn wetsvoorstel betrekking had op het derde lid van artikel 53 dan wel op de tweede zin van het tweede lid van artikel 53. Er is nu min of meer een consensus dat het gaat om het derde lid van artikel 53. Ik licht nog even toe waarom dit van belang is. Als in de wet staat dat alleen in geval van een tergend of roekeloos geding de kosten ten laste vallen van het Fonds voor Beroepsziekten, dan vormt dit een discriminatie ten opzichte van de wet op de arbeidsongevallen en ten opzichte van dat wat wij allen willen. Wij willen namelijk dat alleen wanneer de vordering zowel tergend als roekeloos is, de kosten te laste zijn van de aanleggende partij. Tergend en roekeloos betekent dat men echt kwaadwillig moet zijn, dat men te kwader trouw moet zijn. Als het gaat om een vordering die tergend of roekeloos is, is de vereiste niet zo zwaar. Iemand die op lichtzinnige wijze, zonder nadenken of tegen een advies in procedeert, kan dan veroordeeld worden tot de kosten. Die kosten kunnen zeer hoog zijn. Meestal komen hier immers expertisecosten bij. Een persoon die een beroepsziekte heeft opgelopen of denkt hiervan het slachtoffer te zijn moet in dezelfde omstandigheden naar de rechtbank kunnen stappen als iemand die het slachtoffer is van een arbeidsongeval. Ondanks de perikelen die zich met deze wet hebben voorgedaan is dat steeds de bedoeling van de wetgever geweest. Ik dank u dus bij voorbaat voor het goedkeuren van dit zeer korte wetsvoorstel.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(106/1)**

Het wetsvoorstel telt 2 artikelen.

La proposition de loi compte 2 articles.

voorzitter

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

- De vergadering wordt gesloten om 15.53 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 10 februari 2000 om 14.15 uur.

- La séance est levée à 15.53 heures. Prochaine séance plénière jeudi 10 février 2000 à 14.15 heures.

BIJLAGE**PLENAIRE VERGADERING****INTERNE BESLUITEN****INTERPELLATIEVERZOEKEN****Ingekomen**

1. de heer Jos Ansoms tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het federale beleid inzake onbemande camera's".

(nr. 237 - verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

2. de heer John Spinnewyn tot de minister van Landsverdediging over "de opzegging van een bestelling ziekenwagens voor het leger".

(nr. 238 - omgewerkt in mondelinge vraag)

3. de heer Bart Laeremans tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de hervormingen inzake het Brussels gerecht".

(nr. 239 - verzonden naar de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming van de Instellingen)

4. de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de versoepeling van het schorsingsbeleid van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening".

(nr. 240 - omgewerkt in mondelinge vraag)

5. de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de controles van werklozen door de inspecteurs van de RVA in verband met de gezinstoestand".

(nr. 241 - omgewerkt in mondelinge vraag)

6. de heer Luc Paque tot de minister van Consumenten-zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het tarief van de keuringsrechten dat het Instituut voor Veterinaire Keuring de kleine slachthuizen aanrekent".

(nr. 242 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

ANNEXE**SEANCE PLENIERE****DÉCISIONS INTERNES****DEMANDES D'INTERPELLATION****Demandes**

1. M. Jos Ansoms à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la politique fédérale en ce qui concerne les caméras fonctionnant sans la présence d'agents qualifiés".

(n° 237 - renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

2. M. John Spinnewyn au ministre de la Défense nationale sur "l'annulation d'une commande d'ambulances pour l'armée".

(n° 238 - transformée en question orale)

3. M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "les réformes judiciaires à Bruxelles".

(n° 239 - renvoi à la commission de Révision de la Constitution et de la Réforme des Institutions)

4. M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'assouplissement de la politique de l'Office national de l'emploi en matière de suspension".

(n° 240 - transformée en question orale)

5. M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les contrôles effectués par les inspecteurs de l'ONEM en ce qui concerne la situation familiale de chômeurs".

(n° 241 - transformée en question orale)

6. M. Luc Paque à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la tarification des droits d'expertise de l'Institut d'expertise vétérinaire à l'attention des petits abattoirs".

(n° 242 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

7. de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de illegale activiteiten van kabinetsmedewerker van staatssecretaris Boutmans via het Internet".

(nr. 243 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

8. de heer Luc Paque tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de PWA-arbeidsprestaties van de bestaansminimumtrekkers of van de sociale - uitkeringsgerechtigden".

(nr. 244 - omgewerkt in mondelinge vraag)

9. mevrouw Greta D'Hondt tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de ereloonsupplementen in ziekenhuizen".

(nr. 245 - verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken)

10. mevrouw Greta D'Hondt tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de vermindering van de persoonlijke sociale zekerheidsbijdragen".

(nr. 246 - verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken)

7. M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "les activités illégales, via l'Internet, d'un collaborateur du cabinet de M. Boutmans, secrétaire d'Etat".

(n° 243 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

8. M. Luc Paque au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "le travail en ALE des bénéficiaires du minimex ou de l'aide sociale".

(n° 244 - transformée en question orale)

9. Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les suppléments d'honoraires réclamés dans les hôpitaux".

(n° 245 - renvoi à la commission des Affaires sociales)

10. Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la réduction des cotisations personnelles de sécurité sociale".

(n° 246 - renvoi à la commission des Affaires sociales)

PLENAIRE VERGADERING**SEANCE PLENIERE****MEDEDELINGEN****COMMUNICATIONS***COMMISSIES**COMMISSIONS***Verslagen****Rapports**

Volgende verslagen werden ingediend :

namens de commissie voor de Sociale Zaken,

- door mevrouw Pierrette Cahay-André, over het wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van artikel 53, derde lid, van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (nr. 106/2);

- door mevrouw Greta D'Hondt, over het wetsontwerp tot wijziging van artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek, met het oog op de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag (overgezonden door de Senaat) (nr. 383/3);

namens de commissie voor de Landsverdediging,

- door mevrouw Mirella Minne, over het wetsontwerp betreffende het ontslag van bepaalde militairen en de verbreking van de dienstneming of wederdienstneming van bepaalde kandidaat-militairen, de vaststelling van de rendementsperiode en het terugvorderen door de Staat van een deel van de door de Staat gedragen kosten voor de vorming en van een gedeelte van de tijdens de vorming genoten wedden (nr. 321/4);

namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,

- door de heer Arnold Van Aperen, over het wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging (nr. 226/3);

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

- door de heer Dirk Pieters, over het wetsvoorstel van de heer Servais Verherstraeten tot wijziging, wat de interessen op het terug te betalen gedeelte van de onteigeningsvergoeding betreft, van artikel 18 van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte en artikel 21 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemene nutte (nr. 98/3).

Les rapports suivants ont été déposés :

au nom de la commission des Affaires sociales,

- par Mme Pierrette Cahay-André, sur la proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant l'article 53, alinéa 3, des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 (n° 106/2);

- par Mme Greta D'Hondt, sur le projet de loi modifiant l'article 1409 du Code judiciaire, en vue d'adapter la quotité non cessible ou non saisissable de la rémunération (transmis par le Sénat) (n°383/3);

au nom de la commission de la Défense nationale,

- par Mme Mirella Minne, sur le projet de loi relatif à la démission de certains militaires et à la résiliation de l'engagement ou du rengagement de certains candidats militaires, à la fixation de la période de rendement et à la récupération par l'Etat d'une partie des frais consentis par l'Etat pour la formation et d'une partie des traitements perçus pendant la formation (n° 321/4);

au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,

- par M. Arnold Van Aperen, sur le projet de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique (n° 226/3);

au nom de la commission des Finances et du Budget,

- par M. Dirk Pieters, sur la proposition de loi de M. Servais Verherstraeten modifiant, en ce qui concerne les intérêts dus sur la partie à rembourser de l'indemnité d'expropriation, l'article 18 de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique et l'article 21 de la loi du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique (n°98/3).

REGERING**Verslag**

Bij brief van 2 februari 2000 zendt de minister van Justitie, in uitvoering van artikel 1121 van het Gerechtelijk Wetboek, het arrest over dat op 3 juni 1999 door het Hof van Cassatie werd gewezen inzake J. Huard tegen Ch.-C. Boniface en de Belgische Staat, alsmede een kopie van het arrest dat voorheen, op 4 november 1997, door de eerste kamer van het hof van beroep te Luik in dezelfde zaak uitgesproken werd.

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor de Justitie

GOUVERNEMENT**Rapport**

Par lettre du 2 février 2000, le ministre de la Justice transmet, en exécution de l'article 1121 du Code judiciaire, l'arrêt rendu par la Cour de cassation, le 3 juin 1999, en cause de J. Huard contre Ch.-C. Boniface et l'Etat belge, ainsi que la copie de l'arrêt précédent rendu, dans la même affaire, par la première chambre de la cour d'appel de Liège le 4 novembre 1997.

Dépôt au greffe, à la bibliothèque et renvoi à la commission de la Justice

ARBITRAGEHOF**Arresten**

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- het arrest nr. 10/2000 uitgesproken op 2 februari 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 51, § 1, 3°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel bij vonnis van 10 juli 1997, inzake P. Liénard tegen de Belgische Staat;

(rolnummer : 1448)

- het arrest nr. 11/2000 uitgesproken op 2 februari 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 27, vierde lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, gesteld door de Commissie van beroep ingesteld bij de dienst voor geneeskundige Controle van het RIZIV;

(rolnummer : 1490)

- het arrest nr. 12/2000 uitgesproken op 2 februari 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 248 van het Wetboek van Strafvordering, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 22 december 1998, inzake het openbaar ministerie en G. Bouckaert tegen onbekende;

(rolnummer : 1578)

- het arrest nr. 13/2000 uitgesproken op 2 februari 2000 over het beroep tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 5, 6 en 7 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingesteld door de vennootschap naar Luxemburgs recht "SA Radio Flandria" en anderen;

(rolnummer : 1590)

COUR D'ARBITRAGE**Arrêts**

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- l'arrêt n° 10/2000 rendu le 2 février 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 51, § 1er, 3°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, posée par le tribunal de première instance de Nivelles par jugement du 10 juillet 1997, en cause de P. Liénard contre l'Etat belge;

(n° du rôle : 1448)

- l'arrêt n° 11/2000 rendu le 2 février 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 27, alinéa 4, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, posée par la Commission d'appel instituée auprès du service du Contrôle médical de l'INAMI;

(n° du rôle : 1490)

- l'arrêt n° 12/2000 rendu le 2 février 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 248 du Code d'instruction criminelle, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 22 décembre 1998, en cause du ministère public et de G. Bouckaert contre inconnu;

(n° du rôle : 1578)

- l'arrêt n° 13/2000 rendu le 2 février 2000 concernant le recours en annulation totale ou partielle des articles 5, 6 et 7 du décret de la Communauté flamande du 7 juillet 1998 modifiant les décrets relatifs à la radiodiffusion et à la télévision, coordonnés le 25 janvier 1995, introduit par la société anonyme de droit luxembourgeois Radio Flandria et autres;

(n° du rôle : 1590)

- het arrest nr. 14/2000 uitgesproken op 2 februari 2000 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 3, § 2, zesde lid, en § 3, tweede lid, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gesteld door de Raad van State bij arrest van 21 december 1998, inzake de VZW Hiberniaschool tegen de Vlaamse Gemeenschap;

(rolnummer : 1613)

- het arrest nr. 16/2000 uitgesproken op 2 februari 2000 over de vorderingen tot gedeeltelijke schorsing van de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons, ingesteld door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en anderen, en de Vlaamse regering.

(rolnummers : 1816 en 1817)

Ter kennisgeving

- l'arrêt n° 14/2000 rendu le 2 février 2000 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 3, § 2, alinéa 6, et § 3, alinéa 2, de la loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement, posées par le Conseil d'Etat par arrêt du 21 décembre 1998, en cause de l'ASBL "Hiberniaschool" contre la Communauté flamande;

(n° du rôle : 1613)

- l'arrêt n° 16/2000 rendu le 2 février 2000 concernant les demandes de suspension partielle des articles 10 et 11 de la loi du 25 mars 1999 relative à la réforme des cantons judiciaires, introduites par la commune de Sint-Pieters-Leeuw et autres, et le gouvernement flamand.

(n°s du rôle : 1816 et 1817)

Pour information

REKENHOF

Budgettaire aanrekeningen

Bij brief van 4 februari 2000 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof de lijst over van de budgettaire aanrekeningen die in de loop van de maand januari op de begroting van het Rekenhof zijn uitgevoerd voor de jaren 1999 en 2000.

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

Uitvoering van de begroting en rekeningen van het College van de federale ombudsmannen

Bij brief van 4 februari 2000 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof het verslag van het Rekenhof over betreffende het onderzoek van de wedden, vergoedingen en sociale lasten van de federale ombudsmannen met inbegrip van de sub littera A vermelde kredieten voor "opdrachten" en "vorming".

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

JAARVERSLAG

Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

Bij brief van 3 februari 2000 zendt de voorzitter van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek, overeenkomstig artikel 17, lid 2, van het Samenwerkingsakkoord van 15 januari 1993 houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek, het activiteitenverslag van het jaar 1999 over.

COUR DES COMPTES

Imputations budgétaires

Par lettre du 4 février 2000, le premier président de la Cour des comptes transmet le relevé des imputations budgétaires réalisées au cours du mois de janvier sur le budget de la Cour des comptes pour les années 1999 et 2000.

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

Exécution du budget et des comptes du Collège des médiateurs fédéraux

Par lettre du 4 février 2000, le premier président de la Cour des comptes transmet le rapport de la Cour des comptes relatif à l'examen des traitements, des indemnités et des charges sociales des médiateurs fédéraux, en ce compris les crédits mentionnés au littera A pour les "missions" et la "formation".

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

RAPPORT ANNUEL

Comité consultatif de Bioéthique

Par lettre du 3 février 2000, le président du Comité consultatif de Bioéthique transmet, conformément à l'article 17, alinéa 2, de l'Accord de coopération du 15 janvier 1993 portant création d'un Comité consultatif de Bioéthique, le rapport d'activités de l'année 1999.

Het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek zendt ook het globaal verslag over van de activiteiten van het Comité tijdens zijn eerste mandaatsperiode van vier jaar.

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek, verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en naar de commissie voor de Justitie

Le Comité consultatif de Bioéthique transmet également le rapport global des activités du Comité au cours de son premier mandat de quatre ans.

Dépôt au greffe, à la bibliothèque, renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et à la commission de la Justice